

בתי המשפט

1	
א 9575/03	בית משפט השלום ירושלים
תאריך: 31/08/2008	לפני: כבוד השופטת אילתה זיסקינד

בעניין: חברת חמב"ל בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד ברזל ניר

התובעת

נגד

1. חב' אלקטרו-מנוע בע"מ - בעיכוב הליכים
2. דוד שורקה - בעיכוב הליכים
3. אורה שורקה - בעיכוב הליכים

הנתבעים 4. חברת בסט טולס בע"מ
הנתבעת 4 ע"י ב"כ עו"ד טל ליפר

פסק דין**רקע**

1. התובעת הנה חברה לייצור מסמרים, רשתות וחוטי מתכת, שמפעלה נמצא במפרץ חיפה. 10
הנתבעת 1 עסקה במכירה, השכרה ושירות לציוד לבניין, ציוד למוסכים, ציוד טכני 11
והספקה טכנית; הנתבעים 2-3 היו בעלי השליטה בנתבעת 1, וערבים לנתבעת 1. 12
2. התובעת סיפקה לנתבעת 1 מוצרים שונים שייצרה, בהתאם לתעודות משלוח עליהן חתום 14
הנתבע 2. בין התובעת לנתבעת הוסכם כי התשלום יבוצע בתשלומים ובגין תמורת 15
הסחורה מסרה הנתבעת 1 לתובעת 22 שטרות דחויים בסך 218,463 ₪, שחזרו מחמת אי 16
כיסוי. מאחר והתובעת לא קיבלה את תמורתם, היא הגישה תביעה זו להחזר חוב 17
הנתבעת 1 הנ"ל, נכון למועד הגשת התביעה המקורית. 18

טענות התובעת בכתב התביעה המקורי

3. בתחילה הוגש כתב התביעה המקורי נגד הנתבעים 1-3, בו לטענת התובעת, לאחר 21
שבמסגרת קשרי המסחר שהתקיימו בינה לבין הנתבעת 1, סיפקה התובעת לנתבעת 22,1
במהלך החודשים פברואר – אפריל '03, סחורה בכמויות שונות (כמפורט בסעיף 3 לכתב 23
התביעה) בסך כולל של 218,463 ₪, מסרה הנתבעת בתמורה 22 שיקים דחויים 24
לתאריכים מעותדים החל מסוף אוגוסט '03. 25

- 1 ביום 26.08.03, מועד פרעונו של השיק הראשון בסדרה, הופקד השיק הראשון, אך הוא
2 הוחזר כעבור מספר ימים מחמת העדר כיסוי מספיק.
3
4 בשיחה שנערכה בין ב"כ התובעת לבין מנהל הנתבעת 1 ובעליה – הנתבע 2 (להלן
5 "שורקה"), הודה שורקה כי הנתבעת 1 נקלעה לקשיים כלכליים כבדים ומונה לה רואה
6 חשבון וכלכלן מלווה.
7
8 .4 בשל הפרת ההסכם ע"י הנתבעת 1, טוענת התובעת כי עומדת לה הזכות לבטל את
9 ההסכם ולהעמיד את מלוא החוב לפרעון מידי ע"פ [חוק החוזים \(תרופות בשל הפרת](#)
10 [חובה\), תשל"א-1970](#), ועתרה לחיוב הנתבעים 2-3 בפרעון החוב, בהתבסס על ערבות
11 אישית שמקורה בחתימת נתבע 2 על תעודות המשלוח.
12

- 13 **השתלשלות ההליך**
14 עם הגשת כתב הגנת הנתבעים 2-3, הודיע ב"כ הנתבעים דאז, עו"ד צבי שילה, כי אין לו
15 קשר עם הנתבעים 2-3, הנמצאים בהליכי פשיטת רגל וכנגד הנתבעת 1 מתנהל הליך
16 פירוק בביהמ"ש המחוזי. לפיכך, בהחלטותי מיום 25.10.05 - 15.02.07, הוריתי על
17 עיכוב ההליכים נגד הנתבעים 1-3 (שבכתב התביעה המקורי). בד בבד, לאחר שהגישה
18 התובעת, ברשות ביהמ"ש, כתב תביעה מתוקן בבש"א 6056/05, בו הוגדל סכום החוב
19 לסך של 229,045 ₪, והתווספה הנתבעת 4 (חברה הנמצאת בשליטת ובעלות הגב' מיטל
20 שורקה, בתם של הנתבעים 2-3), הוריתי בסעיף 3 להחלטתי מיום 15.2.07 על **המשך**
21 **ההליך בתיק שלפניי נגד הנתבעת 4 בלבד, בעילה של הברחת נכסים מהנתבעת 1**
22 **לנתבעת 4.**

- 23
24 **בכתב התביעה המתוקן חזרה התובעת על טענותיה הקודמות והוסיפה פרטים ומידע**
25 **כדלקמן:**

- 26 1. לאחר שחולל השיק הראשון, חוללו יתר השיקים שמסרה הנתבעת 1 מהטעם של
27 העדר כיסוי מספיק. בנסיבות אלה, במהלך ספטמבר 03' בקשה הנתבעת 1 להקפיא
28 את ההליכים נגדה והחלה בהליכי פירוק. לפיכך, הבהירה התובעת, כי אין כל סיכוי
29 לגבות ממנה את החוב, ומכאן ההליך נגד הנתבעת 4.

- 30
31 2. הזמנת הסחורה נשוא החוב, כמפורט בסעיף 3 לכתב התביעה, נעשתה בזמן קצר
32 יחסית ובהיקף חריג ביחס להזמנות קודמות של הנתבעים, על סמך התחייבות הנתבעת
33 2 לערוב אישית לתשלום, והפניית תשומת ליבו לתניית הערבות על גבי תעודות
34 המשלוח, והכל כשהנתבעים 2-3 כבר ידעו, או לפחות היו צריכים לדעת, כי אין כל
35 אפשרות שהנתבעת 1 תוכל לשלם עבור הסחורה שהזמינה באמצעותם. כמו כן,
36 הנתבעים מסרו שיקים בידיעה ברורה שאלה לא ייפרעו, ולתאריכים מעותדים, על

- 1 מנת ליצור מצג שווא של תשלום, אולם בפועל לא התכוונו מעולם לפרוע את
2 השיקים.
- 3
3. לא זו אף זו, החל משנת '04 הקימו הנתבעים 2-3 את הנתבעת 4 שהיא חברה
4 העוסקת, כמו הנתבעת 1, בשיווק חומרי בניה ומחסני חשמל. הנתבעת 4 מנהלת
5 מחסן וחנות בסמיכות למקום עסקה של הנתבעת 1. בתם של הנתבעים 2-3 – מיטל,
6 נרשמה על ידם באופן פיקטיבי כבעלת המניות של הנתבעת 4, אולם בעל השליטה
7 ומנהלה בפועל הוא הנתבע 2, שפעל כך גם אצל הנתבעת 1. בדרך זו הברית הנתבעים
8 את נכסיה וזכויותיה של הנתבעת 1 מפני נושיה לנתבעת 4. משכך, קמה לתובעת עילת
9 תביעה נגד הנתבעת 4 מכוח דיני עשיית עושר ולא במשפט, בכך שקיבלה את נכסיה
10 הנתבעת 1.
- 11
- 12
- 13 **טענות הגנה, הנתבעת 4**
- 14 7. בכתב הגנתה טוענת הנתבעת 4 כי אין יריבות בינה לבין התובעת, מאחר והנתבעת
15 מעולם לא רכשה סחורה מהתובעת, מעולם לא היו ברשותה ו/או בהחזקתה סחורות
16 כלשהן שנתקבלו מהתובעת ו/או מהנתבעת 1, והיא אף אינה סוחרת במוצרים אותם
17 מייצרת ו/או משווקת התובעת.
- 18
- 19 8. בנוסף, לא נטען במפורש בכתב התביעה להרמת מסך ואין די בטענה בעלמא לפיה
20 לכאורה הוברחו נכסי הנתבעת 1 לנתבעת 4. מכל מקום, כלל הסחורה שהיתה בחזקת
21 הנתבעת 1 נוהלה ע"י נאמנים ונמכרה במסגרת הליכי הפירוק.
- 22
- 23 9. מחד, הנתבעים 2-3 לא פעלו במירמה. בשל ערבותם האישית לחובות הנתבעת 1, הם
24 נקלעו לקריסה כלכלית, בעטיה אף נמכרה דירתם ותמורתה הועברה לנושים.
25 מאידך, התביעה הוגשה בחוסר תום לב, שכן התובעת הסתירה את העובדה כי הגישה
26 בהליך מקביל תביעות חוב בפני הנאמנים בפירוק, ולמעשה היא מנסה לנקוט כאן בהליך
27 מקביל בגין אותו חוב, תוך ניסיון להתעשר שלא במשפט.
- 28
- 29 **דין**
- 30 10. אין מחלוקת על קיומו של החוב נשוא התובענה ו/או על גובהו. על המדוכה עומדת, אפוא,
31 השאלה: האם קיים בסיס משפטי לחיוב הנתבעת 4 בחובות הנתבעת 1, והאם הוכח
32 מילוט נכסי הנתבעת 1 לרשות הנתבעת 4.
- 33 11. בטענותיה, נסמכת התובעת על גירסת מר שומר יצחק – מנהל התובעת. לדבריו, הנתבעת
34 1 היתה לקוחת התובעת עד לפני כ-10 שנים, וההתקשרות ביניהן הופסקה ע"י התובעת
35 על רקע דחיית תשלומי הנתבעת 1 והקושי לקבלם. לאחר כ-8 שנים, לבקשת שורקה,
36 חודש הקשר העסקי, אך הוא הותנה בערבותו האישית של מר שורקה, שאישר זאת

- 1
2
3
12. טלפונית, הבטיח כי ישלם הכל (ראו סעיפים 3-4 לתצהיר מר שומר), **ותניה זו אף נכללה**
בתעודות המשלוח עליהן הוא חתם.
- 3
12. החל מחודש 12/02 ועד 01/03 סיפקה התובעת סחורה לנתבעת 1 בהיקפים גדולים
והשיקים שנמסרו תמורתה נפרעו במועד - בסה"כ 95,357 ₪. בחודשים פברואר-אפריל
03' הזמין שורקה סחורה בהיקפים גדולים יותר, בסך 229,045 ₪, דא עקא, שבניגוד
לסיכום בין הצדדים (שכנגד הסחורה יימסר שיק בסוף החודש) הוא מסר שיקים תמורת
הסחורה רק בחודש יוני עם תאריכי פרעון לחודש אוגוסט ואילך. בנסיבות אלה, למרות
ששורקה התקשר שוב ושוב וביקש כי שומר יספק לו סחורה נוספת, הודיעו מר שומר כי
לנוכח החוב הקיים, לא יספק לו עוד סחורה באשראי, עד שיפרע לפחות את השיק
הראשון שניתן לסוף אוגוסט (ראו סעיפים 4-5 לתצהירו).
11
12
13. לאחר שחזר השיק הראשון, ולאחר בירור מהיר שערך שומר, עלה כי הנתבעת מצויה
בקשיים כלכליים קשים והפסיקה לשלם לכל ספקיה. לאור זאת הגישה התובעת את
התביעה דן וביקשה להטיל עיקול על כל סכום החוב. מאוחר יותר נתברר כי הנתבעת
הגישה בקשה להקפאת ההליכים נגדה ונכנסה להליכי לפירוק (ראו סעיף 10 לתצהירו).
16
17
14. לטענת שומר, ההתקשרות המחודשת בין הנתבעת 1 לתובעת, הכמות הניכרת של
הסחורה שהוזמנה על פני חודשים ספורים (3 חודשים לפני שהנתבעת הפכה לחדלת
פרעון) והעובדה שהנתבעת 1 מסרה שיקים סמוך לבקשתה להקפאת הליכים, מלמדים כי
מדובר היה ב"עוקץ" מתוכנן מראש, מבלי שהיתה לשורקה כל כוונה לשלם תמורת
הסחורה שהזמין, לפחות כשידע שהחברה שבבעלותו לא תוכל לשלם עבור הסחורה (ראו
סעיף 6 לתצהירו).
23
24
- מאוחר יותר נודע לשומר כי שורקה פועל באמצעות חברה אחרת, היא הנתבעת 4,
שעיסוקה זהה לתחום עיסוקה של הנתבעת והוא מנהלה בפועל, לאחר שדאג לרשום
באופן פיקטיבי את בתו מיטל כבעלת המניות והמנהלת, אע"פ שהיא אינה עובדת כלל
בחברה. לטענתו, לנתבעת 4 הוברחו כל הציוד והמלאי מהנתבעת 1, והוא היווה את
הבסיס לתחילת פעילותה; משכך, הנתבעת 4 אינה אלא המשכה של הנתבעת 1. בנסיבות
אלה, עותר מר שומר להרמת מסך בין שתי החברות, על מנת שניתן יהיה לחייב את
הנתבעת 4 בחובות הנתבעת 1 (ראו סעיפים 7-8 לתצהירו).
31
32
15. הכלל הוא כי על המבקש "הרמת מסך" להניח תשתית עובדתית מקיפה ומלאה במסגרת
כתב התביעה, ואולם התובעת לא עשתה כן. בכתב התביעה היא טענה לחיוב הנתבעת
מכוח דיני עשיית העושר ולא במשפט. הגם שבהעדר הטענה להרמת מסך מלכתחילה ניתן
לכאורה לדחות את התביעה על הסף, מהטעם שמדובר בשלב זה בהרחבת חזית, אני
מקבלת את טענת ב"כ התובעת כי זירת המחלוקת שהתמקדה בסוגיה של הברחת

- הנכסים, משמעה למעשה - הרמת מסך, ואין להבחין בין "הרמת מסך" לבין "העברת נכסים" אלא רק סמנטית ומלאכותית, שהרי העברת הנכסים היא העילה להרמת המסך בין חברות (ראו סעיפים 17, 15 לפרק הניתוח המשפטי בסיכומי התובעת). לפיכך, 3
אני דוחה טענת הנתבעת 4 בסיכומיה בעניין הרחבת חזית שלא הותרה. סבורני כי אין טענה זו אלא בגדר היתממות, שכן, כאמור, הטענה של הברחת נכסים כמוה כהרמת מסך 5 וממילא טענות ההגנה לא נפגעו בהליך זה, במיוחד נוכח העובדה שניתן לייחס חובות של חברה אחת לחברה אחרת, גם שלא על דרך הרמת מסך, כי אם מכוח דינים ספיציפיים 7 כגון דיני השליחות והנאמנות. 8
- 9
לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, ועיינתי במכלול הראיות והנתונים שבפניי, אכן 10
השתכנעתי כי הנתבעת 1 הבריחה נכסים לנתבעת 4, ואנמק: 11
- 12
מתצהיר הגב' מיטל שורקה - בעלת השליטה ומנהלת הנתבעת 4 (להלן "מיטל") עולה כי 13
לאחר שאביה נקלע לקשיים כלכליים, החליטו היא ואחותה - תמר, להקים עסק לפרנסת 14 המשפחה בתחום עיסוק השונה לחלוטין מזה של הנתבעת 1 (סעיפים 6-8 ו- 15
לתצהירה), ולדבריה ההחלטה לשלב את אביה (הנתבע 2) כסוכן מכירות ומוכרן בעסק, 16
התבססה על ניסיונו העשיר והרב בשיווק כלי עבודה (סעיף 12 לתצהירה). 17
- 18
ואולם, כשנשאלה מיטל בביהמ"ש על היותה רשומה אמנם כמנהלת החברה - הנתבעת 4, 19
אך בפועל היא אינה נושאת או ממלאת משרה כלשהי, ואף אינה מקבלת שכר מאז הקמת 20 החברה, היא אישרה כי מדובר ב"עניין רישומי בלבד" (ראו עמ' 18 ש' 5 לפרו') וכי אביה 21 אינו רשום כי "הוא לא יכול להירשם" בשל היותו פושט רגל (ראו עמ' 18 ש' 10 לפרו'). 22
עובדה זו תומכת בטענת התובעת כי מיטל הינה איש קש אצל הנתבעת 4 שמשמעותה היא 23 ברישום בלבד כמנהלת החברה במקום אביה, אך בפועל היא אינה אורגן פונקציונלי 24 בחברה. 25
- כשנשאלה מיטל לגבי מקורות מימון להקמת הנתבעת 4, היא לא הרחיבה וטענה באופן 26
סתמי כי מקור המימון היה "אשראי שנתנו לי ספקים וערבויות אישיות שאני נתתי" 27 (ראו עמ' 18 28 לפרו') ובהמשך ציינה "אני לא מתעסקת בדברים האלה, אחותי נמצאת 28
שם ואני סומכת עליה בעיניים עצומות" (ראו עמ' 19 ש' 1 לפרו'). גם מדברים אלה ניתן 29
להתרשם כי מיטל אינה מצויה בענייני החברה, אינה מתעסקת בהם, מרחיקה עצמה 30
מענייני החברה וסומכת על אחותה, למרות שהיא כביכול המנהלת היחידה. 31
- 32
תמר, אחותה של מיטל, מאשרת כי היא אחראית על הניהול וה"שוטף" (ראו סעיף 33
לתצהירה). היא לא נחקרה בחקירה נגדית ולא הובאו בפניי גם נתונים באשר לתנאי 34
העסקתה, אך מעדות מיטל עולה כי תמר מועסקת בשכר (ראו עמ' 18 ש' 25 לפרו'). 35
ואולם, אין בכך כדי להעלות או להוריד, שכן ממילא רשומה רק הגב' מיטל שורקה 36

- 1 כבעלת המניות היחידה ובכך כבעלת השליטה היחידה בנתבעת 4 (ראו נספח יא/1 לכתב
2 התביעה המתוקן), והיא גם כביכול המנהלת היחידה שם.
3
18. מר שורקה העיד כי הוא מועסק במשרה מלאה בחברה הנתבעת 4 כסוכן מכירות החל
ממועד הקמת החברה ב- 04/04 (ראו עמ' 9 ש' 23-28 לפרו'). כך גם הצהירה בתו, מיטל, 5
בסעיף 12 לתצהירה. ואולם, בסתירה לטענתו ולטענת בנותיו כי הבנות הן המנהלות את
העסק ואילו אביהן רק שכיר בו, הרבה שורקה להשתמש בביטויים המעידים על כך
שדווקא הוא המנהל, היוזם, הקובע ובעל הדעה והשליטה בפועל בנתבעת 4, כמו ביטוייו
אלה: **"קיבלתי הזמנות"** ו**"עשיתי הכל לבד"** (ראו עמ' 10 ש' 8-9 לפרו') ובהמשך אמר
במפורש **"פתחתי את החברה"** (ראו עמ' 21 ש' 25) ו**"עשיתי מחזור"** (ראו עמ' 23 ש' 1014
לפרו'). השימוש בגוף ראשון יחיד במונחים אלה ותכנם, מחזקים את הטענה כי הנתבעת 11
4 הנה עסק חדש שהוקם ע"י הנתבע 2, מר שורקה, שהוא הגורם הפעיל המושך בחוטים, 12
היוזם והרוח החיה בה, והוא מתפרנס מהכנסותיה. 13
19. ודוק, הגם שלאור האמור לעיל, התרשמתי כי הקמת הנתבעת 4 וניהולה נעשו בפועל ע"י 15
שורקה, ורישום הנתבעת 4 ע"ש מיטל ואחותה כ"אנשי קש" הנו רישום פיקטיבי שמטרתו 16
לאפשר לאב שורקה לעמוד על רגליו – עדיין אין בכך כדי להוכיח את טענת התובעת בדבר 17
הברחת נכסים לנתבעת 4, שכן מעצם הקמת החברה החדשה, אין מתחייבת המסקנה של 18
הברחת נכסים. 19
- 20 בעניין זה נאמר בפש"ר (תל-אביב-יפו) 261/97, עו"ד יאיר אשכולי בתפקידו כמפרק 21
חברת ברק א.צ. תעשיות פלסטיקה ושיווק בע"מ, נ' צבי ברקוביץ וכונס הנכסים 22
הרשמי, (תק-מח(2) 2004, 6203), מפי כב' השופטת ו. אלשיך: 23
- "עצם הקמתה של חברה מתחרה העוסקת באותו תחום, אין די בה
24 לכשעצמה כדי להטיל אחריות כלשהי על המשיב שחברתו קרסה, קל
25 וחומר שלא אחריות לפי סעיף 373, על כוונת המרמה המחמירה
26 שהוא דורש. בעניין זה, מקובלות עלי טענות המשיב, כי אין כל עילה
27 לשלול מאיש עסקים את היכולת להתפרנס ולעסוק בתחום אותו הוא
28 מכיר אף לאחר שאחת החברות שהקים קרסה. דומה, כי יכולת זו
29 (בהעדר דין או עילה ספציפית לשלול) הינה חלק בלתי-נפרד מעקרון
30 הישות המשפטית הנפרדת בין החברה לבעלי מניותיה, ובכך אין כל
31 פסול".**
32
33
20. ואולם, מכלול הנסיבות שאפרט להלן, מצביעים על הברחת נכסים, אך קודם שאדון בכך, 34
אני דוחה את טענת הנתבעת 4, כי התביעה נגדה כאן עוקפת את דיני והליך הפירוק כנגד 35
הנתבעת 1, וזאת משום שאם אכן היתה הברחת נכסים, הרי שהנתבעת 1 היא הפוגעת 36
בהליך הפירוק נגדה, בהעברת נכסיה לחברה אחרת ולא עצם הגשת התביעה דנן, 37
שמתבססת על הברחת הנכסים. 38
39

21. אמנם טענת התובעת כי נכסי הנתבעת 1 הוברחו לנתבעת 4, אינה נתמכת בראיות ישירות, 1
אובייקטיביות, ולכאורה עומדת בסתירה לגירסת הנתבעת 4 לפיה טובין הנתבעת 1 נמכרו
בהליך שאושר כדין ע"י המפרק עו"ד ויינשטיין יגאל, כאמור בהודעת המפרק ובהחלטת
ביהמ"ש המחוזי (נספח ב' לתצהיר הנתבעת 4), ואולם, לאחר שהובאו בפניי עדויות
הנתבעת 4, איני יכולה להתעלם מהן ומצאתי כי הן מחזקות את גירסת התובעת
ומסייעות לה. 6
7
22. הגם שלא הובאה בפניי עדות על קיומו של פגם בהליך מכירת הטובין של השנתבעת 4, 8
איני מאמינה לגירסת הנתבעת 4 כי החלה פעילותה מאפס וכל מלאי הנתבעת 4 נקנה
מתחילתו באשראי ובערביות אישיות שמסרה לספקים (ראו סעיף 13 לתצהיר מיטל). 10
אמנם, כראיה לדבריה, צרפה הנתבעת 4 **מכתב מרו"ח – צבי רז**, ממנו עולה כי **"מלאי 11
החברה המופיע ביום הקמת החברה (4/04), הנו תוצאה של קניות שעשתה החברה החל 12
מיום הקמתה"** (נספח ג' לתצהירי הנתבעת), דא עקא, שאין בידי לקבל מסקנה זו כראיה 13
מהטעם שזו לא הוכחה כדבעי, ולא הוכחו מקורות המימון, להוכחת טענה זו. 14
15
23. רו"ח מורן רז העובדת במשרד רו"ח צבי רז, העידה בפניי כי הכינה את הדו"חות 16
הכספיים של הנתבעת 4 (ראו עמ' 8 ש' 2 לפרו'), אישרה כי הנתבעת 4 החלה פעילותה 17
באפריל '04, ובמועד זה היא החלה לרכוש סחורה (ראו עמ' 7 ש' 18-20 לפרו') והסבירה 18
בתשובה לשאלת ב"כ התובעת, כי המלאי שהיה קיים אצל הנתבעת 4 הנו תוצאה של 19
רכישות שנעשו לאחר מועד הקמתה ע"פ רשימות מלאי סוף שנת '04 שנבדקו כנגד 20
חשבונות ספקים בבדיקה מדגמית (ראו עמ' 8 ש' 21-23 לפרו'). עוד ציינה כי אינה סופרת 21
בעצמה את מלאי החברה, כי אם מאשרת שמה שנרשם בדו"חות הכספיים תואם את 22
הספירה, והוסיפה כי: **"לא יכול להיות מלאי של 2 מיליון ₪ כשהיו כל השנה רק קניות 23
בסך מיליון ₪"** (ראו עמ' 9 ש' 6-7 לפרו'). 24
25
24. ואולם, כשנתבקשה הגב' רז להתייחס באופן מפורש למלאי הפתיחה של הנתבעת 4 במועד 26
פתיחת העסק, לא היה בידה להעיד בוודאות כי המלאי הוא תוצאה של קניות שעשתה 27
הנתבעת 4, והיא התקשתה לשלול את האפשרות של הסתרת מלאי במקום אחר, ואישרה 28
כי לא בדקה זאת (ראו עמ' 8, ש' 13; ש' 23-27 לפרו'). מן הראוי היה כי העדה תתייחס 29
למשל לנתוני המכירות ולבקשתם הוצלבו על ידה עם נתוני הרכישות באופן שמוכיח כי 30
אם התקבל מלאי ממקור אחר ולא מרכישה, אך נמכר במהלך שנת '04, הרי שהיתה לכך 31
אינדיקציה ברישומי הנהלת החשבונות. אין הסבר מניח את הדעת בעדותה אשר יבסס 32
את מסקנת רו"ח צבי רז כי **"מלאי החברה המופיע ביום הקמת החברה (אפריל '04) הנו 33
תוצאה של קניות שעשתה החברה החל מיום הקמתה"** כאמור במכתבו (נספח ג' לתצהיר 34
מיטל). 35
36

25. הגם שהנתבעת 4 נתבקשה במפורש להמציא את כלל המסמכים עליהם התבסס רו"ח רז במכתבו (נספח ג' לתצהיר מיטל) ועל אף שב"כ התובעת עמד על בקשתו להשלמת הליך גילוי המסמכים [בבש"א 2130/07](#) (דוחות כספיים לשנת 04', רשימת תנועות מלאי ומלאי פתיחה קודם לשיבת ההוכחות, התעלמה הנתבעת 4 מדרישותיו, ומהחלטה מפורשת של בימ"ש זה, ונמנעה מהמצאת המסמכים הרלוונטיים, אלא רק חשבוניות מחודש 510/04 ואילך. שורקה נימק זאת בכך שרק ב-10/04 נפתחה חנות הנתבעת 4 – טענה שנסתרה אח"כ בחומר הראיות שהגיש באיחור, המלמד כי החנות נפתחה ב-4/04 והיתה כבר מאז בפעילות קדחתנית.
- אי גילוי חומר רלבנטי ביותר שביקשה התובעת והסתרתו מעינייה, כבר מלמד על הנסיון להסתיר את התנהלות הנתבעת 4, ובדיעבד גרם לטרחה מיותרת ולסירבול בניהול ההליך. כשהתברר מעדות רז כי החברה החלה לפעול ב-4/04 ולא מ-10/04 כטענת שורקה, עשה ביהמ"ש הפסקה באמצע עדותה על מנת שתביא את המסמכים הרלבנטיים לביהמ"ש בהמשך אותה ישיבת הוכחות, אך לא היתה כל הצדקה להימנע מהגשתו לב"כ התובעת בשלב בו הורה ביהמ"ש לעשות כן (זמן רב לפני ישיבת ההוכחות), ואת שאר החומר מטעם הנתבעת 4 הוא הגיש בקלסר רב חומר לאחר ישיבת ההוכחות.
26. גם טענת שורקה בעדותו כי ב-4/04 ביצעה הנתבעת 4 קניות "קטנות מאד בסכומים קטנים מאד" (ראו 9-10 לפרו') נסתרה, כמו טענתו כי החנות נפתחה רק ב-10/04 נסתרה בחשבוניות שהגיש בהמשך ובעדות הגב' רז כי העסק נפתח ב-4/04. בעמ' 13 העיד שורקה כי היקף המכירות החודשי בתקופה זו מאפריל ועד אוקטובר 04 היה 20,000-30,000 ₪ בחודש, אך לאחר שהגיש את חשבוניות הרכישה בחדשים אלה התברר כי מחזורי הרכישות בחודשים מאי-ספטמבר 04', אכן כטענת התובעת, היה במוצע 78,700 ₪-סכום העולה בהרבה ולעין שיעור על הסכום החודשי הקטן יחסית בסך 30,000 – 2420,000 ₪ עליו העיד שורקה, ומחזור הרכישות בחודש 10/04 עמד על 88,000 ₪. כל אלה אכן מלמדים על נסיון הסתרת העובדות הרלבנטיות ביותר להליך שלפניי ופוגמות באמינות עדויות ההגנה.
27. מעיון במסמכים שהגישה הנתבעת 4 לאחר ישיבת ההוכחות בקלסר החשבוניות, לא ניתן לדעת כיצד מומנו הרכישות שבהן ע"י הנתבעת 4 החל מ-4/04. בחשבוניות לא מופיעים אמצעי התשלום והמימון, רובן אינן חתומות, לא מופיע מועד לפירעון הסכום בחשבוניות ועל חלקן נרשם כי החותם על מסמך זה ערב לפירעון החוב. לא מופיע מועד לפירעון, ולא ברור כיצד, אם ומתי שולם עבורן. בחשבוניות מאוחרות יותר מ-10/04 אכן מופיעים תשלומים במזומן, אך עדיין לא ברור כיצד מימנה הנתבעת 4 דווקא את מלאי רכישותיה בחדשים הראשונים 10/04 – 4, והיא לא הרימה את הנטל להוכיח את אמצעי המימון בתקופה זו.

כל אלה אכן מלמדים על נסיון הסתרת העובדות הרלבנטיות ביותר להליך שלפניי
2 ופוגמות באמינות עדויות ההגנה.

3

מחדל הנתבעת 4 בהבאת הראיות מצטרף לראיות נוספות העומדות בסתירה לגירסתה,
5 ומלמד על גירסה לא אמינה מיסודה ובפרטים רבים.

6

28. בנוסף, מכתב הגנת הנתבעת 4 עולה כי היא איננה משווקת חומרי בניין ובכל מקרה אינה
משווקת מוצרים כלשהן ממין המוצרים והסחורות המשווקות ע"י התובעת (ראו סעיף 810
לכתב ההגנה), ומתצהיר מיטל עולה כי הנתבעת 4 אינה עוסקת כלל וכלל בתחום בו פעלה
הנתבעת 1 (ראו סעיף 6 לתצהירה). ואולם, גם טענה זו איננה אלא ניסיון פתלתל לזרות
חול בעיני ביהמ"ש והיא נסתרה בחומר הראיות. עיסוק הנתבעת 4 הינו בממכר כלי
עבודה חשמליים (עובדה זו עולה בבירור מתעודות המשלוח והחשבוניות שהגישה
הנתבעת כחלק מהליך גילוי המסמכים). ואולם, הגם שהנתבעת 1 רכשה מהתובעת חומרי
בניין אין פירוש הדבר כי רק בכך היה עיסוקה של הנתבעת 1. ב"כ התובעת הצביע על
רישום על גבי השיקים שצורפו לכתב התביעה המתוקן (נספח י' לכתב התביעה המתוקן),
15 המשוכים מחשבון הנתבעת 1 ועליהם הכתובת "**אלקטרונוע ירושלים בע"מ. יבוא**
ושיווק כלי עבודה חשמליים". קרי, גם הנתבעת 1 עסקה בממכר כלי עבודה והתוצאה
היא שמר שורקה עסק גם קודם במכירת מכשירי כלי עבודה שונים, ולא רק בחמרי בניה,
מה גם שמר שורקה העיד במפורש כי המשיך לעבוד במסגרת עבודתו אצל הנתבעת 4, עם
חלק מהספקים שעבדו עימו במסגרת קשרי המסחר עם הנתבעת 1 (ראו עמ' 26 לפרו').
20 ניסיון הנתבעת 4 לבטל ולהפריך כל קשר ואו זיקה עם הנתבעת 1, בטענה כי אין כל
ממשק בין שתי החברות ביחס לתחומי העיסוק, נסתר בחומר הראיות וגם הוא פוגם
משמעותית באמינות טענות וגירסת הנתבעת 4, והעדים מטעמה.

23

24

29. מהות "הרמת המסך" היא בביטול החייץ של האישיות המשפטית הנפרדת. המקור
המשפטי לביצוע פעולה זו הוא [בסעיף 6 לחוק החברות התשנ"ט-1999](#). הרמת המסך
אינה נעשית כדרך שגרה, בהתחשב בעקרון הפרדת האישיות המשפטית המושרש
בשיטתנו, אלא במקרים קיצוניים בהם נעשה שימוש לרעה בעקרון האישיות המשפטית
הנפרדת, "כך למשל, במקרה שבו מנוצל עקרון האישיות המשפטית של חברה, למטרת
תרמית מסוג כלשהו, יתעלם ביהמ"ש ממסך ההתאגדות, אם וכאשר תביא התעלמותו
לביטול תוצאות התרמית" (ראו: ע"א 487/74 נהר השקעות בע"מ נ' מ"י ואח' פ"ד ל (3) 31
706). ברי, כי יש למנוע ניצול לרעה של עקרון הישות המשפטית, בייחוד כשמדובר
בישויות משפטיות נפרדות מבחינה פורמאלית. ברם, אין להן קיום נפרד הלכה למעשה,
ומטרתן העיקרית אינה אלא להקשות על הנושים בגביית התשלומים שלא כדין.
34 דוקטורינת ההתאגדות הנפרדת נועדה להקל את גמישות החיים הכלכליים, אך לא לשמש
35 ככסות למבקשים לחמוק מאחריות.

36

37

1 הדרך בה התנהלה הנתבעת 4, אשר לא גילתה מסמכים רלבנטיים ממדרגה ראשונה, 1
 2 בהידרשה לכך בהליך גילוי המסמכים, הסתרת פעילותה החל מ- 10/04 – 1.4.04, האופן 2
 3 בו נסתרו טענותיה זו אחר זו, הן באשר לסכומי הרכישות של הנתבעת 4, הן באשר 3
 4 למעורבותו הדומיננטית של מר שורקה כמנהל בפועל ומושך בחוטים בשתי החברות 4
 5 (הנתבעות 1,4), הצבת בתו מיטל בתפקיד קש כמנהלת הנתבעת 4 ובעלת השליטה בה, 5
 6 והעדר הסבר מספק וסביר בנסיבות המקרה למימון רכישותיה הרבות של הנתבעת 4 כבר 6
 7 מראשית פעילותה, חרף עול חובות הנתבעת 1, מלמדים על נסיון הסתרה של מידע, העובר 7
 8 כחוט השני בכל הפרמטרים, ועל גירסה לא אמינה מיסודה, של עדי הנתבעת 4, כשהסבר 8
 9 היחידי לכל אלה מלמד על התנהלות בדרך של תרמית, וכי הנתבעת 4 נועדה לשרת המשך 9
 10 מהלכים של הנתבעת 1 באמצעות מר שורקה, כשבתו מיטל משמשת בתפקיד מנהלת קש. 10
 11 ברי, כי בית המשפט לא יאפשר למי שנוהג כך להמשיך להפיק תועלת לעצמו, כשהוא 11
 12 בהליכי פירוק. במקרה כזה, נקבע בפסיקה כי ככל שמתהווה הצורך, יורם המסך (ראו: 12
 13 [ע"א 1170/00 - מרים פרידמן נ' יוניוב ירחמיאל ובניו חברה, תק-אר 2002\(3\), 1679, עמ' 13](#)
 14 1680 כדלקמן):

15
 16 **"בצד הכלל הבסיסי הנותן תוקף לאישיות המשפטית הנפרדת של**
 17 **חברה, קיימת דוקטרינה המאפשרת הרמת מסך ההתאגדות וייחוס**
 18 **חובות החברה לבעלי מניותיה ולעיתים אף לבעלי תפקידים בה.**
 19 **העילה המובהקת להרמת המסך היא קטגוריה של מקרים**
 20 **המצביעים על שימוש לרעה שעושים בעלי העניין בחברה ובאישיותה**
 21 **המשפטית הנפרדת. המושג "שימוש לרעה" כולל מספר מצבים,**
 22 **ועיקרם הם מעשי תרמית, עירוב נכסים של בעלי עניין עם נכסי**
 23 **החברה, מימון לא מספיק לפעולות החברה, הברחת נכסים מן**
 24 **החברה אל בעלי מניותיה ללא תמורה מספקת ועוד".**
 25

26 דוק, הדרך לגלות מעשים המוסתרים מעין או דרכי פעולה במרמה אינה קלה, היא 26
 27 נלמדת לרוב ממכלול של נסיבות כמו בענייננו ולא מראיות ישירות.

28
 29 לסיכום, הגם שהתרשמתי מגירסת התובעת, שהיתה אמינה בעיני, לא די היה בה 29
 30 כלשעצמה כדי להניח תשתית מספקת להברחת נכסים כדי לחייב את הנתבעת 4 בחובות 30
 31 הנתבעת 1. התנהלות הנתבעת 4 בהליך זה, מחדליה והראיות מטעמה, השלימה חסר זה 31
 32 ולאחר ששמעתי את עדי הנתבעת 4 והטענות בקשר להברחת הנכסים (הצגת מלאי פתיחה 32
 33 לעומת מלאי סגירה לשנת 04'), ונוכחתי בהימנעות הנתבעת 4 מלהביא מלכתחילה תצהיר 33
 34 מאת מר שורקה במניין ראיותיה, כמו גם בניסיונה המכוון לטשטש כל זהות ו/או זיקה 34
 35 בינה לבין הנתבעת 1, ומאחר ועדויות הנתבעת 4 וגירסתה נסתרו, שוכנעתי כי הורם הנטל 35
 36 להוכחת הטענה כי נכסי הנתבעת 1 הוברחו לרשות הנתבעת 4 והם אלה שהעמידו את 36
 37 הנתבעת 4 על תילה. העדר הסבר סביר ומניח את הדעת למימון פעילותה העסקית של 37
 38 הנתבעת 4 חרף חובות הנתבעת 1 שמנעו המשך פעילותה, וחוסר אמינות גירסאות עדי 38
 39 הנתבעת 4, מובילים למסקנה כי שורקה פעל להקמת הנתבעת 4 כדי להתחמק מתשלום 39

14 חובות הנתבעת 1 לנושיה, לרבות התובעת, כשרישום בתו מיטל כבעלת מניות בנתבעת 14

2 נועד לעקוף את האיסור החל עליו, כפושט רגל, לשמש בעל מניות וכמנהל הנתבעת 4.

3

31. רכישת הסחורה מאת התובעת, בהיקפים גדולים יחסית ולאחר שבמשך 10 שנים הנתבעת 4

1 לא רכשה ממנה סחורה, מתן 22 שיקים ע"י שורקה לתובעת 1, למועדים מעוברים 5

כאשר כבר שיק ראשון לא נפרע, סמוך למועד אספקת הסחורה מהתובעת לנתבעת 1, 6,

הבקשה להקפאת ההליכים סמוך למועד אספקת הסחורה לנתבעת 1, סמיכות המועדים 7

בהם פורקה הנתבעת 1 והוקמה מיד הנתבעת 4, והניסיון להסתיר את הקמת הנתבעת 84

מאחורי "איש קש", מבלי להעמיד גירסה יציבה בדבר מקורות ואמצעי מימון הקמתה, 9

10 כל אלה מלמדים על פעולה מתוכננת בקפידה פרי עמלו של מר שורקה. הראיות 10

הנסיבות מצביעות על הברחת נכסים במידה קרובה לוודאי, ובנסיבות העניין נחה דעתנו 11

כי הורם הנטל הנדרש בתביעה אזרחית להוכחת התביעה נגד הנתבעת 4, ואני קובעת כי 12

הנתבעת 4 פעלה כהמשכה של הנתבעת 1 ע"י מר שורקה.

13

14

32. לאור כל האמור לעיל, אני מקבלת את התביעה ומחייבת את הנתבעת 4 לשלם לתובעת 15

16 סך של 229,045 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד למועד 16

התשלום בפועל, וכן אני מחייבת את הנתבעת 4 בהוצאות התובעת ובנוסף, בשכ"ט עו"ד 17

18 בסך 25,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין. סכומים אלה ישאו הפרשי הצמדה מיום פסק הדין 18

19 ועד למועד התשלום בפועל.

20

21. המזכירות תשלח בדואר עותק מפסק הדין לצדדים ולבאי כוחם. 33.

22

23. ניתן היום, ל' באב, תשס"ח (31 באוגוסט 2008), בהעדר הצדדים.

24

25

26

27

28

קלדנית: יהודית ל.נ.